

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se olagovoliijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Iz državnega zbora.

Na Dunaji 6. maja 1889.

V današnji seji razširila se je zanimiva vest. Minister Gauč imel je danes avdijenco pri cesarji. Govorilo se je potem, da je podal minister svojo ostavko. Vprašanja, ki so zbog tega nastajala, ovrgla so to vest popolnoma in celo grof Taaffe odgovoril je, kakor smo zvedeli, dotičnim vprašanjem nekaterih poslancev, da je vest neresnična. Da je ta vest resnična, bi nas pač ne iznenadila, saj so razmere precej poostrene.

Danes zboroval je klub Hohenwartov in odločil se je jednoglasno proti vsem tem predložbam ministra Gauča glede ljudskih šol, katere sem že zadnjič navel. Proti premembni postavi sami izjavil se je klub zaradi tega, ker ne zadoščuje željam večine niti v konfesionalnem niti v avtonomističnem oziru. Proti drugima predložbama, tikajočih se nadzornikov šolskih, to je novih državnih uradnikov, izrekel se je klub, ker se s tem le po vsem nepotrebno množi centralistična birokracija.

Tudi češki klub odločil se je soglasno proti tem predložbam, ordinancam ministra Gauča, ki so po vsem proti željam in zahtevam naroda češkega in isto tako so se zjediniili zasebno poslanci moravski v popoln protest proti predložbam. Organ poslancev moravskih, „Moravska Orlice“, ima dopis i to pač iz krogov stranke, v katerem se ostro napadajo te nove priredbe šolske in zahteva, da se vsi poslanci češki v obče odločno izjavijo proti noveli in sploh desnica. Da, pravi dopis, vprašati moramo, če je še dobro za kabinet, za razmerje mej kabinetom in večino zbornično, na katere ramah ministerstvo pač visi, da redno izziva člen kabineta takim načinom.

Jutri zboruje klub centra.

Seja 6. maja 1889. Vladna predložba, katero je priredil minister trgovinski glede pridobitev nekaterih deležev spojilne železnice v državno oblast, odda se odseku železničnemu. Nadaljuje se potem podrobna razprava poljedelskega budgeta in sicer oddelek „obdelovanje dežele“.

Posl. dr. Ferjančič govori o jako važnih zadevah za našo deželo. Odločno, kakor vselej, zahteva, da se vlada nekaj bolj briga za našo deželo

in pomore v odvrnitev nevarnega stanja. Najprvo govori v interesu svojega volilnega okraja. Potem naglašja nesreče, ki jih prouzročajo podzemelske vode na Notranjskem. Navaja vladnega svetnika Krausa, poudarjajoč trud njegov in tudi gozdarskega asistenta Putika, ki je preiskal vestno notranjske podzemelske vode in razvidil, da je urejenje voda lahko izvršilno in nikakor ne s strašnimi stroški spojeno. Zadeva je posebno važna in nujna, pravi poslanec, da se kraji jedenkrat oprostite nesreč, ki jih prouzročajo podzemelske, te vode, ter predlaga resolucijo, katera naj pooblasti vlado, da uložiti potrebnost svoto v omenjeno urejenje voda, ki se potem uračuni iz zaklada melioracijskega. Resolucija se podpira dovolj in izroči budžetnemu odseku. Potem slika poslanec stanje Vipavcev in Korošcev, govori o škodah, ki jih prouzroča trtna uš po naših vinskih krajih. Vlada naj skrbi za hitro posajenje trdnih ameriški trt in naj ne štedi v ti prenujni zadevi nobenega novca. (Govor po stenografičnem zapisniku.)

Poljedelski minister grof Falkenhayn odgovarja najprvo poslancu Richterju, ki je v zadnji se navajal neprilike in nepraktičnosti, ki seji gode pri komasacijah. Potem odgovarja posl. dr. Ferjančiču in pravi, da ni mogoče naprej odločiti svot iz zaklada melioracijskega v urejenje podzemskih voda na Notranjskem, in sicer postava tega ne dopušča, pač pa se dotične plače v to potrebne lahko odrede iz subvencij. Glede pogozdenja Krasa pravi minister, da so se v to sklenile posebne postave, ki se izvršujejo.

Govoreč o trtni uši, pravi grof Falkenhayn, da noče, da bi se vinorejcem priporočale ameriške trte kot jedino sredstvo proti trtni uši. Sicer pa ni on nikakor proti tem trtam in njih zasajenju. Svarilo se je tudi pred tajnimi pomočki, prepovedovati jih ne moremo. Francoska določila je premijo 300.000 fr. za sredstvo in ljudje se trudijo, da bi jih zaslužili. Švica dovolila je 25.000 frankov dr. Kellerju, da poskusi v določenem teritorij sredstvo, katero je sam iznašel. Potem razlaga minister nekatere posamezne zadeve v Čebah glede kulturnega deželne sveta, šol in kmetijskih družeb. Potem očita prav ostro levičarjem, ki urivajo pri vsaki priliki in v vsako zadevo narodno vprašanje

in pravi odločno, da se ne bode z levico nikdar zjediniil v teh njenih nazorih. Ti mislijo, da so posamni narodi v nevarnost Avstriji in žele zaradi tega popolno ločenje vsega in povsod. Minister pravi: „Jaz pa le rečem, da vsi ti narodi skupaj stvarjajo Avstrijo. To je razložek, katerega nikdar ne spregledam. (Dobro na desni.)

Poslanec Adametz govori o povzdigi mlekarstva v Avstriji in želi v to zdatne vladne podpore.

Poslanec Hevera, glavni govornik pro, je zlasti za dopolnenje postav proti živinskim kugam.

Poslanec dr. Millner polemizuje z vlado zaradi razmer na Češkem, naglašujoč seveda žalostno stanje Nemcev ondodnih in v enakem zmislu govori nekoliko posl. dr. Otto Pollak.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 7. maja.

Na Češkem je že živahno volilno gibanje, bilo je že več volilnih shodov. Povsod se je pa pokazalo, da bode huda borba mej Staro- in Mlado-čehi. Stranka čeških realistov pa dosedaj še ni začela agitovati in se sploh ne ve, če poseže samostojno v volilni boj. Tudi o katoliške stranki, o katere se je govorilo, da se snuje, sedaj ni nič slišati.

Generalna debata v ogerskeji zbornici je jako burna. Opozicija jako hudo napada vlado. Poslanec baron Kaas je izrekel nado, da je letošnji budžet zadnji, ki ga je predložila Tiszova vlada. Sedanji ministerski predsednik je obetal, da hoče varčevati, toda pod njegovo vlado se je državni dolg vsako leto povečal za 109 milijonov in davki se pa povečali za 83 milijonov. Danes nam obeta vlada, da hoče bolj izkoristiti vsakovrstne davke, to je, da hoče bolj priviti davčni vijak, kakor je obetala pred štirinajstimi leti. V vseh panogah državne uprave vidi se le nazadovanje. Program novih ministrov naravnost nasprotuje politiki ministerskega predsednika, ki je zgubil vso veljavo. V štirinajstih letih ni Tisza nič storil za to, da bi člani dinastije bivali na Ogorskem. Tisza le ovira zdrav parlamentarizem in najbolje stori, če odstopi. Helfy je pa hudo kritikoval program novega finančnega ministra. Novi minister hoče povišati davke, ki so že sedaj neznosni. Ko se je bilo omajalo ministerstvo ob debati o novem vojnem zakonu, bil bi vsakdo mislil, da odstopijo ministerski predsednik, honvedski in učni minister. Odstopili so pa trgovski, fi-

LISTEK

Janez Šubić.

O Janezu Šubiću, prerano umršem našem umetniku prinesli so razni nemški časopisi jako laskave nekrologe. Tako piše n. pr. v Kaiserslauternu izhajajoči dnevnik: „Pfälzer Volksbote“ dne 26. aprila tega leta:

„Včeraj popoldne umrl je v najkrepkejši dobi po kratki bolezni (za unetjem obisti in legarjem), zgodovinski slikar in kr. učitelj na tukajšnjem obrtnem muzeji, gospod Jan. Šubić. Z njim je nepričakovano preminol jako nadarjen umetnik in plemenit človek. Ob njegovi rakvi žaluje poleg ostarele matere in bratov njegovih velika množica učenov in dolga vrsta prijateljev njegovih. V njih in njegovih delih živi spomin na pokojnika. Dolga je vrsta njegovih proizvodov. Avstrijska njegova domovina se mu ima zahvaliti na lepem številu umetniških stvaritev, tako n. pr. okrasbo jednega najbogatejših in najukusnejših izmej modernih gledališč, češkega gledališča v Pragi. Še lansko leto

pozval je rajncega cesarjevič Rudolfa s svojo ročnim povabilom na ilustriranje svojega dela: „Die österr.-ung. Monarchie in Wort und Bild“. V Palaciji in zlasti v Kaiserslauternu pričevalo bode prekrasno oslikanje prostorov našega obrtnega muzeja kot stalen spomenik ob umetniških sposobnostih in o dubu pokojnikovem. Bodi mu zemlja lahka, daleč od njegove domovine na sinji Adriji!“

Drug, v istem mestu izhajajoči dnevnik: „Pfälzische Volkszeitung“ vznanja Šubićevo smrt z naslednjimi vrstami:

„Historijski slikar Jan. Šubić, kateri je nekaj let z najuspešnejšim poučevanjem deloval na tukajšnjem obrtnem muzeju, umrl je včeraj po kratki bolezni na obistih v 38. letu svoje dobe. Pokojnik, porojen Avstrijan, bil je pristen zastopnik umetnosti svoje, bil nenavadno izobražen, kar je postal po temeljitih in resnih študijah v domovini in inozemlju, takó mej drugim na umetniški akademiji v Benetkah. Z bogatim talentom in ženjalno sprijemljivostjo nadarjen, imel je Šubić priliko v spomeniških delih historijskih pridobiti svojemu imenu odlično veljavo...“ Naštevaje razna njegova dela, sklepa omenjeni list: „Delovanje Šubićevo, kakor

učitelj na tukajšnjem obrtnem muzeji zagotovilo mu je stalen spomin njegovih učencev in umetniških kolegov ter storilo njegovo ime nepozabno.“

Da bodo naši čitatelji vedeli, kako je bil Janez Šubić priljubljen kot človek, podajemo jim tukaj prevod pisma, katero je pisala te dni pokojnikovi materi soproga muzejskega ravnatelja v Kaiserslauternu:

Velespoštovana gospá Šubić!

Dasi Vam neznanim, omilil se je mojemu možu in meni Vaš, žal toli rano umrši gospod sin takó, da čutim potrebo, te vrste pisati Vam, njegovi ubogi materi. Kakó iskreno nas smrt ljubega, češčenega prijatelja žalosti in kako iz vsega srca po njem žalujemo, tega Vam z besedami ne morem izraziti. Kako presrečno čutim z Vami, ljuba gospá Šubić, in kako umejem globoko žalost Vašo! Saj je ljubi pokojnik bil mož, kakeršni se žal! dobé tako poredkoma! Njegova povse poštenjaška narava, na kateri ni bilo niti najmanjše hinavščine, morala mu je vsakernika, ki ga je poznal поблиžje, nakloniti v prijatelja. Toli nadarjenega in pri tem tako po vse skromnega človeka še nesem videla nikdar. In zdaj nam ga je morala smrt iztrgati

nančni, pravosodni in minister notranjih zadev. Pričakovali smo, da bode Tisza kaj povedal, kak pomen imajo te premembe, a vlada je ostala iz oseb sestavljen vprašaj. Poprej je dežela imela dobrega komunikacijskega ministra, a sedaj pa dvomi, da bode Baross zmogel dva portfelja. Imela bode Ogerska torej slabega trgovskega ministra in slabega ministra notranjih zadev. Szilagy je bil vedno liberalen, znal je lepo govoriti, in bodočnost bode pokazala, če bode znal tudi tako delovati. Bil je vedno nasprotnik ministerskega predsednika in sedaj se ne ve, kateri je prijenjal. Poslanec Hollaky je napadal Tiszo in razsvetljeval zlorabe pri volitvah. Rekel je, da še od vladne stranke nikdo nema Tisze za poštenjaka. Tisza se je le slabo zagovarjal proti napadom. Izjavil je pa, da odstopi, če le njegova stranka očitno pove, da mu več ne zaupa.

Vnanje države.

Garašanin priobčil je vsa pisma, katera je pisal kralju Milanu in kraljici Nataliji, in katera je dobil od njiju, ko je šlo za ločitev zakona. Ta pisma vzbudila so v **Srbiji** veliko senzacijo, ker so razjasnile mnoge dosedaj nejasne razmere. Ta pisma je priobčil, da opere svojo čast, ker se je občno mislilo, da je on v tej zadevi hinavski postopal. Ali se je posrečilo Garašaninu z objavo pisem, oprati svojo čast, ne vemo, ker še nam natančneje njih vsebina ni znana.

Rumunski prestolonaslednik Ferdinand hotel se je stalno naseliti v Jassy-ji, kjer so že zanj kupili hišo. Ker se je pa pokazalo, da v Jassy-ji in okolici ne marajo za Hohenzollerca, bode ostal v Bukurestu. Po deželi se začne agitacija proti temu, da hoče po smrti sedanjega kralja zasesti prestol mož, ki je tujec in ni pravoslavne vere. Ker sedanja vlada takih agitacij dosti ne ovira, utegnejo nastati nevarne, za kraljevo dinastijo rumunsko. Morda čas ni več daleč, da pojde kralj Karol za Battenberžanom in kraljem Milanom.

Monarhisti **francoski** se močno gibljejo. Minulo sredo bili so v Parizu povodom imendne grofa Pariškega priredili velik banket. Zbralo se jih je bilo na 1000. Ferdinand Duval je imel slavnostni govor, v katerem je dokazoval, da le monarhija more osrečiti Francoze. — Monarhisti si hočejo dobro izkoristiti slučaj, da pri otvorjenji razstave ni bilo nobenega veleposlanika. Po njih mnenji je to dokaz, da je republičanska Francija čisto osamljena. Nobena država noče z njo zveze. Če je vrjeti monarhističnim listom, je soproga predsednika pri soproga veleposlanikov storila korake, da bi poslanike pripravila, da se udeležijo razstave. Prizadevanje njeno je pa bilo zastonj. Ruski veleposlanik je ostavil Pariz in se baje ne povrne, dokler bode razstava. Avstrijski veleposlanik in nuncij ostala sta v Parizu, a se ne udeležita nobene slavnosti.

Nemški cesar bode letošnje poletje baje pohodil Metz. Dan za ta pohod ni še določen. Posebno prijaznega vsprejemja cesar pač v Metzu pričakovati ne more. Prebivalstvo vedno bolj čuti, da se mu je pod francosko vlado bolje godilo nego pod nemško. Celo Nemci v Alzaciji in Loreni ne marajo dosti za nemško vlado in bi rajši zopet prišli pod francosko.

Dopisi.

Iz Podjunske doline 5. maja. (Občni zbor podružnice v Šmihelu — Slovenske posojilnice.) Priplula je zopet pomlad z neba. Pod gorkimi solnčnimi žarki izginila je snežna odeja in novo zelenje klije povsod. Tudi v srcih koroških Slovencev vsklila je vesela nadeja. Neko živahno gibanje se kaže v našem ljudstvu. Z iskreno hvaležnostjo čitamo v „Miru“ možate besede, ki so jih slovenski poslanci na Dunaji govorili potegajoč se

toli mladega, izmej lepega njegovega snovanja in delovanja. Oh, to je prežalostno! Zakaj morajo vedno baš najboljši ljudje ločiti se toli mladi od življenja?! Kako priljubljen je bil pokojnik tukaj, videlo se je na občnem sočuvstvovanju o njegovi smrti. Ah, in vender najsrčnejša ljubezen in najiskrenejše sočutje ne more poklicati prijatelja nazaj v življenje! Prouzročuje vsim toli bolešno čuvstvo in mi je po vse nedoumljivo, da ga ne bodem več videla, z njim ne več občevala. Blagodejna in ljuba mi je misel, da imamo grob ljubelega našega Šubića tukaj, da ga bomo mogli v bodočnosti okraševati. Ko bi se Vi, ljuba, češčena gospá utegnili odločiti na daljno pot do semkaj, dasi ogledate mesto, kjer počiva poštovani Vaš sin, prosim Vas presrečno, da smatrate naš dom, kakor bi bil Vaš lasten! Mi bomo srečni, da moremo vsprejeti ljubo mater našega Šubića ter govoriti z njo o njem prav od srca! In zdaj ostanite zdrava, ljuba gospá Šubić, in naj Vas tolaži nekoliko misel, da veste, da so tudi tukaj ljudje, kateri Vašega prerano umrlega sina ne bodo pozabili nikdar in nikoli!

Vam z vsem udana

Klodilda Spatz.“

za našo staro pravdo ter tako v naša srca ulili nov pogum, da ustrajamo v svojem pravičnem prizadevanju.

Za pouzdigo narodne zavednosti na Koroškem je gotovo družba sv. Cirila in Metoda največjega pomena. Naše ljudstvo se vedno bolj zanima za to družbo. Dokaz temu so mnogoštevilne podružnice, ki so se že ustanovile v različnih krajih in ki se še vedno snujejo tu in tam. Vsak posamezni kmet je ponosen na to, da je ud podružnice. Naši nemčurji, posebno pa takomenovani „schärfere Thonart“ ljudje čudom gledajo to prikazen meneč, da se te podružnice prikazujejo, kakor gobe iz pomladanskih tal. A smo trdno prepričani, da naše podružnice neso gobe, ki čez noč vzrastejo in zopet izginejo, ampak čvrsta drevesa, ki so v našo zemljo zasadila globoke korenine ter vedno znova poganjajo zdrave zelene mladike. — Pred letom dni porodila se je podružnica za Pliberk in okolico. O njej nam je danes natančneje poročati. Na velikonočni ponedeljek vršil se je njen občni letni zbor in sicer v prijaznem Šmihelu v gostilni g. Miklavca. Udeležba bila je velikanska. Velika prostrana sobana bila je napolnjena in zasedena do zadnjega kotička, a pri vratih in bližnjih sobah se je ljudstvo kar gnetlo pazno poslušajoč razne govornike ter z živahnimi klici odobrujoč njih trditve. Vse to pač jasno priča, kako gorko se naše ljudstvo zanima za narodno šolo in koliko resnice je v izjavah koroških liberalnih poslancev, ki so trdili na Dunaji, da so koroški Slovenci s sedanjo šolo popolno zadovoljni.

Ob 3. uri popoldne otvoril je predsednik g. Josip Krenik, posestnik v Bistrici, zborovanje z naudušenim pozdravom. Iz odborovega poročila je razvidno, da šteje podružnica že nad 200 članov. Mej zborovanjem pristopilo jih je precejšnje število. Sledili so raznovrstni govori.

Gosp. J. Rakež medicinec iz železne Kaple, razpravljal je v prav lepem, jedernatem naudušenem govoru o važnosti, pomenu in vzgoji materinega jezika —; gosp. prof. Hutter iz Celovca razjasnjeval nam je v izbornem govoru koroške šolske razmere. Zlasti pa je ugajal govor Vogrškega župnika gosp. Škrbinca, ki nam je v pristnih narodnih prilikah, osoljenih z zdravimi dovtipi predložil žalostno stanje koroških Slovencev. Žal! čas nam ne dopušča, da bi ta izvrstni govor na tem mestu priobčili vsaj v glavnih potezah. — Izmej mnogo ostalih dobrih govorov omenjamo samo lepo napitnico predsednika podružnice v Tolstem Vrhju, v katerej je nazdravljaval veselej prikazni, da se je duh rajnega Jurija Kravta zopet vzbudil ter prešnil vso Podjunsko dolino.

Od vseh stranij došli so nam pozdravi od onih gospodov, katere so obili posli ovirali, da se neso mogli udeležiti našega zborovanja. Mej prijateljskimi pogovori, petjem in raznimi napitnicami je minil čas, odmerjen našemu sestanku. Vsem prisotnim pa ostane ta dan gotovo v najprijetnejšem spominu.

Bodi nam dovoljeno, da na tem mestu omenimo še nek drug, za naš kraj imeniten dogodek. Dne 7. aprila ustanovila se je v Šmihelu slovenska posojilnica po znanej Schultz-Delitschevi osnovi, z obilo udeležbo kmetov iz okolice. Našemu podjetju so lepo čestitali Velikovčani, naš ustanovnik lekar Hočevar pismeno in več družih gospodov brzojavno. Predsednik posojilnice je g. J. Kraut. Kakor smo se prepričali sami, je ta zavod že v tem kratkem času še vrlo napredoval. Na Koroškem imamo zdaj teh posojilnic že lepo število. Mi zmatramo to za veselo znamenje, da se naš kmet kmalu reši zavisnosti od tujega kapitala, ki na nas v vsakem oziru tako silno upliva. V tem prizadevanji gre pač največa zasluga č. gosp. Drag. Rous-u, kaplanu v Mostiči, ki neumorno deluje za našo narodno blaginjo ter nam v tej zadevi pri vsakej priliki s svojim obilim znanjem priskoči v pomoč. Bodi mu tu izrečena prisrčna zahvala.

Ako preudarimo vse te vesele dogodke, moremo pač gojiti nadejo, da se kdaj uresničijo pesnikove besede:

„Razrušil bode sužne spono,
Prost bo spet naš tužni Koratan!“

Iz Črnomlja 2. maja. [Izv. dop.] Minulo nedeljo priredil je občestvovani c. kr. sod. pristav gospod Julij Bučar koncert na korist pogorelcem v Hrastju. Že to, da je bila veselica v dober namen, je vredno pohvale; a užitek, ki smo ga ta večer imeli, zasluži vsega priznanja. Vspored je obsegal 14 točk; obširen je bil res, a pri nas, kjer se malokdaj kaj jednacega sliši, skoraj prekratek. Iz

mej raznih komadov navedem naj: H. Ollivier-Trovatore poutpourri za gosli s spremljevanjem glasovira in pa R. Dellinger: Don Cesar koračnica. Koj v prvi točki smo strmeli, kako zna gospod Julij Bučar na goslih voditi lok, kako mило ume izvajati nežne glasove. In gospodična Elka Jeršinovičeva, ki je na glasovirji spremljala pri petero komadih — kako spretno je igrala! reči smemo, da dobro ume, kako je igrati. Tudi se je igralo na citre s spremljevanjem kitare, kar je rodilo mnogo pohvale. Oglasil se je tudi prvokrat nov kvartet, katerega že dalje časa nismo v Črnomlju mogli oživiti; kaj lepo so se pele: Härtl — „Večerna, Mašek — „Pri zibel“ in Majer: „Tičica“.

Mej raznimi točkami dopal je pa posebno J. Bučarjev „Quodlibet“ sestavljen večinoma iz narodnih slovenskih pesnij, ki se je moral ponavljati.

Imeli smo lep večer, ki so ga nam priredile domače moči in ki je vrzel nesrečnim pogorelcem čistih 34 gld., za naše razmere izvestno veliko.

Gospodu osnovatelju izrekamo s tem svojo zahvalo za blagi čin in za lep užitek, proseč ga, naj nam da kmalu zopet prilike občudovati krasoto umetnosti.

Iz Malega Štajerja 5. maja [Izv. dopis.] Število posojilnic raste od leta do leta, razširja pa se tudi njih delokrog, množi se pisarniški posel.

Od začetka pomagale so si posojilnice z uradniki samouki, sčasoma bodo nastavliali le take uradnike, ki so večji knjigovodstva, so absolvirali kako trgovsko šolo in so prakticirali že nekaj časa pri kakem denarnem zavodu.

Razvijanje denarnega prometa bode posojilnice prisililo, da bodo tako znanje zahtevale od vsacega, kogar sprejmejo za uradnika. Pred kratkim bil je v „Slov. Narodu“ natečaj posojilnice na Ptuj in v njem se nahajajo že prej omenjeni pogoji za uradnika, kateri hoče biti vsprejet.

V šte. 103 „Slov. Naroda“ nahaja se razpis uradniške službe pri kmetški posojilnici Ljubljanske okolice.

Tudi ta terja, da mora znati ponudnik knjigovodstvo. V kratkem bode takih služb več razpisanih in na to hočemo opozarjati naše dijake že danes. Tu se odpira naši mladini novo polje, kjer bode našel marsikateri mladenič zaslužka.

Posojilnice so primeroma mladi zavodi; ne morejo tedaj svojih uradnikov tako plačevati, kakor to marsikateri ponudnik želi. Če pa se pomisli, da zadostuje, ako je prositelj zgotovil štiri razrede kake realke ali gimnazije in je zahajal dve ali tri leta v kako trgovinsko šolo, mora se priznati, da so plače posojilnic že visoke. Kaka pa je plača podučitelja, učitelja, nadučitelja? Koliko mora jurist študirati, da sme potem kot praktikant več let državi brezplačno služiti, ali kot avskultant za 500 ali 600 gold.

Namen teh vrstic je, da opozorim naše mladeniče na službe posojilniških uradnikov, da se uče knjigovodstva, da ustopajo kot praktikantje pri posojilnicah ali drugih denarnih zavodih, da morejo sčasoma pri domačih zavodih zasesti mesta, ki se bodo izpraznila, ali se še le ustanovila, da bodo posojilnice imele v domačinih dobre uradnike in njim ne bode treba segati po tujcih. Vsi ne moremo biti medicinci, pravniki, modroslovci, zastopnike moramo imeti v vsakem stanu, kjer se da pošteno izhajati.

Domače stvari.

— (Dramatičnega društva odbor) imel je včeraj sejo, pri kateri se je sestavil tako: Predsednik dr. Tavčar; predsednika namestnik dr. Bleiweis vitez Trsteniški, tajnik A. Trstenjak. V igralni odsek bili so izvoljeni: dr. vitez Bleiweis Trsteniški, Fr. Drenik, dr. Stare, A. Trstenjak, I. Železnikar. V znanstveni odsek: dr. Bleiweis vit. Trsteniški, Iv. Hribar, Ivan Murnik, L. Pintar, M. Pleteršnik, A. Trstenjak, Ivan Železnikar.

— („Glasbena Matica“) priredila je v soboto zvečer običajni „šolski koncert“, katerega se je udeležilo jako veliko odličnega občinstva, izmej dostojanstvenikov deželni predsednik baron Winkler, župan Grasselli, cesarski svetnik Murnik in dr. Koncert obsegal je 7 točk, ki so se vse gladko izvajale in pričale o zavoda lepem napredku in prospehu, na čemer gre hvala vrlému vodstvu in gg. učiteljem: prof. Gerbiću, vitezju Janušovskemu, Moserju in Stiaralu. Sto in petdeset gojencev in gojenk kazalo je v petji, na glasoviru, na

godalih in trobilih izvežbanost svojo in nam takoj v prvi točki odstranilo bojazen, da bi se utegnili ta ali ona točka malce pokazati, ker so bile skladbe povprek težavne, godala, zlasti pa trobila nedostatna. Prva točka bila je Gluckova overtura iz opere „Higenija v Avliidi“ in v njej je prvič nastopil orkester gojencev Matične glasbene šole. Bile so same mlade moči, a z lokom ravnali so z veliko točnostjo in sigurnostjo in lepa skladba, pri kateri so na klavirju osmoročno igrale gospice: T. Bučar, Ana Lukman, M. Moos in Vlad. Ravnikar, imela je lep uspeh. Na glasoviru svirale so nadalje gospica Olga Sittig (Čajkowskega „nokturno“ in Chopinovo Polonezo v cis-mol), gospici Daneševa in Ivana Medén (Dvořákov „Filip Jakobovo noč“) in Ana Moos in Adele Pfeifer (Chopinov „Rondo concertante“) prav dobro in točno ter nam dobro pokazale, kako se vrši stopnjevanje v glasovirski spretnosti. Gosp. Fran Bučar pel je Moniusškega recitativ in dumko iz opere „Halka“. Dasi baš ta večer ni imel popolnoma čilega glasu in je tudi skladba preveč enolična, dosegel je vendar lep efekt. V dveh točkah nastopal je mešani zbor, 150 gojencev in gojenk od 7letnih, do popolnoma doraslih. Prvi mešani zbor bila je Gerbičeva „Lovska“. Proti lovskim pesmam gojimo od nekdaj malo antipatijo, ker jih Slovani nemajo; ipak nam se je sveže in jako živahno zložena „Lovska“ zelo prikupila, ker je lepa skladba in se je tudi lepo izvajala. Za finale bil je na vzporodu Mendelssohn. Bartholyjev zbor „Gospod po celem svetu moč je tvoja znana“. Mešani zbor pel je to skladbo upravn izvirno in tako dostojno zaključil koncert, ki je bil v posebno čast in ponos „Glasbeni Matice“, katerej bi bilo želeti še več podpore, da bode kakor doslej, tako tudi v bodoče z vedno lepšim uspehom vršila svojo nalogo.

— (Za Sokolski izlet na Dobravo) delajo se, kakor se nam poroča, povsod prav velike priprave. Ker bode „Sokole“, katerih se je oglašilo k izletu že čez petdeset, spremljala Domžalska godba, nadejati se je, da bode v nedeljo tudi več družega občinstva izletelo na prijazno Dobravo, kjer obeta biti prav živahna zabava.

— (Deželni zdravstveni svet) bi bil včeraj imel voliti si načelnika. Volitev se je tudi vršila in štirikrat ponovila, a pozitivnega uspeha ni bilo. Glasovi bili so tako razcepljeni, da niti ožja volitev ni bila možna. Naposled ni preostajalo drugega, nego odložiti volitev na drug dan.

— (Vabilo krednemu občnemu zboru domoljubnega deželnega pomočnega društva za Kranjsko v Ljubljani,) kateri bode v petek dne 10. maja 1889. l. ob 6. uri zvečer v mestni dvorani. Dnevni red: 1. Naznanila prvosedstva. 2. Gospodarstveno poročilo in račun za l. 1888. 3. Volitev 3 preglednikov računov in 2 namestnikov. Društveno vodstvo.

— (V „Zvezdi“) zabili so včeraj neke kole in planke, s katerimi bi pokazali, koliko prostora bi zavzemalo gledališče. Ne vemo, kdo je to dovolil, zabijati kole, konstatujemo pa, da je to vzbudilo veliko nevoljo mej občinstvom. Mitični „Theaterverein“ naj bi vendar že prenehal preobračati kozolce, drugim gospodom bi pa resno svetovali, da pretrgajo z njim vsako pogajanje.

— (Občni zbor banke „Slavije“) bode dne 14. t. m. v Pragi. Iz tiskanega letnega poročila, ki se bode v ta dan razdelilo mej člane in katerega jeden iztis nam je bil doposlan, vidi se zopet vsestranski napredek banke. — Več o tem poročali bomo v jednej prihodnjih številkih.

— (V Trstu) spusti se dne 18. t. m. oklopna stolpnica v morje. Dne 17. t. m. odpelje se mnogo državnih poslancev, kacijh 90 skupaj, na čelu jim predsednik drž. zbora dr. Smolka, v Trst, da bodo navzočni pri svečanosti. Prej se pač skonča državni zbor.

— (Iz Maribora) se nam piše: Pri naši mestni hranilnici se je prigodilo, da je znani mladenič („der blonde Jüngling“), katerega so naši mestni očetje kakor svetnika na altari častili in kateri je kmetom, pri banki „Slaviji“ zavarovanim, pretil, da se jim bode posojilo odpovedalo, ako od rečene zavarovalnice ne odstopijo, — nekoliko na levo, spravljaj, akoravno se ne more izvedeti, koliko je možiček „v pozabljivosti“ shranil v svoj žep. Čudno se nam zdi, da o tej defraudaciji „Süddeutsche Post“ niti besedice ne črhne. S takimi ljudmi, ki bi nas najrajši s cepci nabijali, ne treba prerahlo postopati in ne smelo bi se zabiti, kako je pred jednim letom Karpf na nas in na vse,

kar je slovenskega, strastno udrihal. Da se je pripetilo tako poneverjenje na naši strani, kričali bi že davno „križaj ga, križaj ga!“ — Rečeni mladenič bil je v hranilnici ob jednem tajnik in ravnatelj in za njegovega poslovanja se je sklenilo, da se na slovenske prošnje ne dovoli nobeno posojilo. In protim takim ljudem naj bi še ozirno postopali? Ne vemo, zakaj.

— (Visoka starost.) V Hrušici pod Ljubljano umrla je v petek mati tamošnjega župana in posestnika g. Josipa Korbarja v 92. letu dobe svoje.

— (Iz Maribora) došel nam je nastopni dopis: Naša čitalnica se nekoliko oživlja in sedanjí odbor trudi se in si prizadeva, kolikor le možno. Društvo ima sedaj jako prijazno stanovanje in imelo je letos mnogo lepih veselí, katerih smo že dolgo pogrešali. Želeti bi bilo, da bi se prihodnjo sezono zopet z gledališkimi igrami poskusilo. Mladih in spretnih močij je dovolj, treba samo, da se misel sproži. Upamo, da bo naš marljivi odbor tudi v tem storil primerne korake.

— (Na Koroško) odšlo je včeraj 42 kazenjencev z Ljubljanskega Gradu zazidovat tamošnje hudournike.

— (Včerajšnji letni semenj) bil je prav dobro obiskan. Živine prignalo se je 1397 glav in sicer: 731 konj, 298 volov, 282 krav in 86 telet. Posebno živahna kupčija bila je na konjskem semnju, kjer so Korošci in Lahi veliko konj nakupili. Da niso goveje živine veliko več postavili na semenj, je uzrok kužna bolezen na gobci in parkljih pri goveji živini, katera se je prikazala na Dolenjskem.

— (V Kranji) bode v ponedeljek 20. t. m. ob 9. uri zjutraj c. kr. kmetijska družba kranjska čvetero belanskih bikov na dražbi prodajala.

— (Iz Ljutomer) se nam piše: Tukajšnja okrajna posojilnica je s povodom štiridesetletnice presvetlega cesarja za razširjenje šole pri Malej Nedelji darovala 200 gold., za kar se krajni šolski svet najprisrčneje zahvaljuje.

— (Vabilo.) V nedeljo t. j. dne 19. t. m. priredi „bralno društvo“ pri Malej Nedelji v zvezi z okrajnim šolskim svetom ob 4. uri popoldne pri gosp. B. Korošci na korist šoli primerno veselico s tombolo, h katerej se vsi prijatelji šoli itd. prijazno vabijo.

— (Razpisano) je mesto urednika za slovensko izdanje drž. zakonika namesto pokojnega M. Cigaleta (VIII. dij. razred). Prosilci bodo dne 27. junija t. l. morali napraviti izpit, obstoječ v prevajanju zakonov in naredeb z nemškega na slovenski jezik in narobe. Prošnje do 6. junija t. l. pri notranjem ministerstvu ali pa pri c. kr. deželni vladi v Ljubljani.

— (Razpisana) je služba 2. učitelja v Velikem Gabru. Plača 400 gold. in stanovanje. Prošnje do 24. t. m.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Pariz 6. maja, zvečer. Razstava danes popoldne po programu otvorjena z govori Carnota in Tirarda. Predsednika Carnota občinstvo burno pozdravljalo. Ministerski predsednik Tirard naglašal sijajno udeležbo inozemstva in se zahvaljeval vladam, ki so, če tudi oficijalno ne zastopane, vendar zasobnike podpirale ter izrekali tujim narodom zahvalo in priznanje. Francoska bode tujce z veseljem vsprejela in pokazala, da Francoska ljubi in čišla delavce iz vseh dežel.

Pariz 6. maja. „Figaro“ zagotavlja, da bodo kralji belgijski, srbski, saksonski in grški razstavo „incognito“ obiskali.

Rim 6. maja. V mnogih mestih italijanskih bile so včeraj povodom francoske revolucijske slavnosti simpatične demonstracije.

Atene 6. maja. Pred poslopjem francoskega poslanstva bila velikanska demonstracija. Župan vpričo velike množice nagovoril francoskega poslanika, proslavljajoč revolucijo 1789. leta. Francoski poslanik se je zahvalil in poudarjal simpatije mej Francosko in Grško.

Razne vesti.

* (Amerikanci v Evropi.) Prihodnji mesec prišlo bode v Evropo 130.000 Amerikancev večinoma obiskat svetovno razstavo Pariško. Dunajska prestolnica se tudi nadeja, da jo bode počastilo s svojim posetom nekoliko tisoč zlatonosnih Amerikancev.

* (Nezgoda na železnici.) Iz Minstra se 1. t. m. javlja: Včeraj ob polu osmih zvečer skočil je s tiru pri Coesfeldu osobni vlak Dortmund-Enschede železnice. Strojevodja in mnogo potnikov je ranjenih in več voz zdrobljenih.

* (Potres v Švici.) V Švici (Schwytz) imeli so 26. m. m. ob polu najhujših močan potres. Hiše so se tresle in okna so se odpirala. Ob istem času čutili so potres tudi v Šafhausenu in Vilhinguenu.

* (Strel) tako je bil naslov novele, katero je dobilo uredništvo ruskega lista „Novosti“ malo pred velikonočnimi prazniki. Novela je bila dobra in uredništvo je bilo sklenilo, da jo natisne, pa jo malo popravi. V uredništvo pa pride malo pred prazniki neka lepo oblečena dama in povprašuje, kako je s povestjo „Strel“ in ko so jej zagotovili, da bode natisnjena, izrazila je željo, da se njej precej izroči nagrada, ker pisatelj povesti je v veliki bedi ter posebno za praznike potrebuje denarjev. Ko so jej izjavili, da nagrado plačujejo po priobčenju, je vendar gospa le prosila, da naj jo precej izplačajo, vsaj je uredništvu vse jedno, če plača prej ali slej. Le težko so odpravili damo. Drugi dan se je pa pokazalo, zakaj je dama tako priganjala, kajti povest je bila prepisana iz zbirke povesti pisatelja Karolenke, samo nekaj pomot se je urinilo pri prepisovanju.

Poziv!

Leta 1868.*) je izšlo v ruskem slovstvu zares epohalno leposlovno delo:

„Vojna in Mir“, roman grofa Tolstega.

Reči se sme, da je s tem delom začela se za rusko slovstvo neka nova, lepša doba. Nobeno delo poprej v Rusiji ni imelo toliko uspeha, kakor baš ta roman. Z veliko slastjo čitali so ga zlasti inteligentni stanovi. Vsaj je pa bilo tudi res nekaj novega; kaj tacega le redkokdaj najdeš v slovstvu narodov.

Duhoviti pisatelj nam ne slika kacih Bog vé kako tajinstvenih dogodkov, strašnih prizorov, kakeršnih sredstev se poslužujejo pisatelji senzacijnih romanov, da si privabijo čitateljev. Opisuje nam priprosto domače življenje raznih stanov, pogovore mej bratom in sestro, ločitev sorodnikov, lov, slavnosti, ples i. t. d., vse baš tako mično, kakor Borodinsko bitvo. Teh oseb, katerih nam predstavlja veliko število v svojem obširnem delu, pa ne popisuje nam natančno od nog do glave, kakó so bili oblečeni, ampak nam slika pred vsem njih duševno življenje, njih mišljenje in čutenje njih src. Pisatelj hotel je nam pred vsem pokazati, kakó so ljudje mislili in čutili za Aleksandra I., kake ideje in kake strasti so jih vodile.

Za svoje delo izbral si je znamenito dobo vojne ruskega naroda proti Napoleonu I. Nam se v tem romanu predstavlja naidušenost in domoljubje vsega naroda ruskega, ki se je boril za svobodo domovine svoje, kakó hrabro se je boril proti silnemu francoskemu cesarju.

Pisatelj pa, kot strog realist, nič ne pretirava. Zlasti nam ne slika vojskovodij kot velike junake, kakor je navada v taci delih. Kaže jih nam take, kakor so res bili, z vsemi njihovimi slabostmi; njih nevednost, bojazljivost, zavist, lenoba, nesloga. Sploh uspehov ne pripisuje generalom, ampak le skupnemu delovanju vse vojske in pa osodi.

Če tudi je roman zgodovinski, a vendar nam gospod pisatelj ne opisuje zgodovinskih dogodkov na dolgo in široko, kakor delajo mnogi pisatelji zgodovinskih romanov, kar dolgočasi čitatelja in je na kvar umetniškeje dovršenosti. Vse dogodke nam le predstavlja po tem, kak utis so napravili na junake njegove. Povsod prevladuje umetnost nad zgodovino.

Pisatelj je realist, a vendar se realizem njegov ne sme primerjati Zollovemu realizmu. Realizem francoskega pisatelja se plazi, rekli bi, po tleh in išče le spridenih značajev in kaže največ njih slabe strani. Realizem grofa Tolstega pa ponosno vzdiguje glavo, nam riše osebe v obče, kakeršne so bile v tedanji dobi. Ne išče ne slabih, ne dobrih, temveč nam opisuje, rekli bi, iste, na katere naletí. Ostro biča sprijenost višjih stanov tedanje dobe, pomeščikov in Moskovskih krogov. Pred vsem pa pisatelj vendar le skuša s svojim delom ublažiti čustva in nrave.

Vse delo pa tudi diše pravi demokratizem, s katerim se odlikujejo vsa dela tega velicega ruskega pisatelja, ter nas nagiba k človekoljubju.

Poprej smo že rekli, da pisatelj pred vsem opisuje le duševno gibanje. A vendar nikjer ne manjka dejanja. V tem oziru se baš odlikuje „Vojna in Mir“ od drugih del tega pisatelja.

Posebno prednost pa ima ta roman, da nam slika ruske pomeščike in mužike, kakeršni so doma, posebno kakeršni so bili v dobi, ko še ni bil Rusije prešinil tuji duh. Iz del grofa Tolstega lahko spoznamo rusko narodno življenje, dočim iz Turgenjeva le ruske pomeščike in še ti se nam največ ne predstavljajo doma, temveč po nemških kopališčih. Turgenjev tudi ni tako dobro poznal ruskega naroda, ker je bil največ na tujem, nego Tolstoj, ko vedno živi mej njim in občuje z vsemi ruskimi stanovi.

*) Sedaj je peta izdaja tega izvrstnega dela v izvirniku skoro razprodana.

Ko je bil častnik, je do dobrega spoznal ruske vojake, sedaj na svojem posestvu mnogo občuje s kmeti, ter kaj dobro pozna ruskega mušika. Ravno tako mu je znano življenje pomeščikov. Zaradi tega se njegova dela posebno priporočajo onim, ki se želijo seznaniti z mišljenjem ruskega naroda.

Romanu je pa dodan obširen pristavek o zgodovini tedanjega časa, ki je potreben za one, ki niso dobro v zgodovini poučeni. Pa ta odstavek je tudi jako mičen. Pisan je jako objektivno in v njem se nam kažejo nazori o zgodovini in filozofiji tega ruskega pisatelja, ki se pa ne strinjajo povsem z nazori drugih zgodovinarjev. Vse je pa popisano jako jasno. Kake važnosti za znanost je ta odstavek, razvidi se iz tega, da je o njem celega polu leta imel nek profesor predavanja na Peterburškem vseučilišču.

Pa ne le v Rusiji, tudi drugod je ta roman dosegel velike uspehe. Francoski prevod je že izšel v petem natisu. Francoski listi so pisali, da je „Vojna in Mir“ najboljši roman, kar se jih je še kedaj pisalo. Pa tudi v Angliji, kjer imajo tudi dovolj dobrih domačih pisateljev, se je ta roman jako priljubil, ravno tako tudi v Nemčiji. „Neue freie Presse“ je priobčila poseben podlistek o njem.

Preveden je ta roman sedaj v skoro vse važnejše evropske jezike.

Ker Slovenci ne morejo vsi čitati tega dela v izvirniku, sklenili smo, prevedeti je na slovenski jezik. Delo bo izhajalo v zvezkih po 4 pole za ceno 25 kr. in bo v kacin 25 zvezkih končano. Obračamo se torej do vseh, kateri si želijo naročiti, da nam to kmalu sporočijo, da potem začnemo z izdajanjem.

Naročila naj se pošiljajo *upravnistvu „Narodne Tiskarne“ v Ljubljani*, katero bo objavilo potem, če se oglasi dovolj naročnikov, kadaj se izdajanje prične. — Naroča se lahko tudi na 10 zvezkov vkupe.

Za vnanjo porabo. Pri protinu in trganji, bolečinah po udih in vsakovrstnih unetjih pokazalo se je posebno uspešno Moll-ovo „Francosko žganje“. Steklenica stane 90 kr. Vsaki dan ga razpošilja po poštne povzetki A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 12 (55—5)

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Loterijske srečke 4. maja.
V Trstu: 49, 82, 20, 41, 21.
V Linci: 70, 77, 12, 67, 8.

Tuji:

6. maja.
Pri **Maličih**: Riemer, Weiss, Honig, Neuman z Dunaja. — Volčič iz Loza. — Podboj iz Ribnice. — Berri, gf. Lazansky iz Grumolhofa. — Zaccagna iz Pulja. — Subic iz Monakovega. — Tomšič iz Doberniča. — Jovanovič iz Beleggrada.

Pri **Sionu**: Fischer iz Bäretelepa. — Färber z Dunaja. — Hüttenbacher iz Schmalkaldena. — Sitter iz Cernomlja. — Defranceschi iz Ajdovščine. — Miheli, Barba iz Campolongo. — Leschman iz Trsta. — Rome, Orehek iz Čemšenika. — pl. Kubany iz Siseka. — Pollak iz Belega grada. — Pregelj iz Novega grada. — Waconig iz Radeč. — Kaindl, Jellene iz Celja.

Pri **Južnem kolodvoru**: Huber iz Schleichenfelda. — Schwarz iz Slivnice. — Hlasnig iz Radgone. — Gersung z Dunaja. — Breitinsky iz Kallmeroda.

Umrli se v Ljubljani:

3. maja: Franja Furlan, ključarjeva hči, 4 leta, Poljanski nasip št. 14.

4. maja: Alojzija pl. Platzler, železniškega uradnika žena, 33 let, Kolodvorske ulice št. 31, za edemom na močganih.

5. maja: Rudolf Taborsky, posestnikov sin, 10 let, Opekarska cesta št. 25, za vnetjem možganske mrenice.

V deželnej bolnici:
2. maja: Ivan Jaklič, delavec, 21 let, za jetiko. — Fran Zore, krojač, 61 let, za plućnico.
4. maja: Matevž Rak, gostad, 80 let, za oslabiljenjem.
5. maja: Jakob Pogačar, tesar, 40 let, za jetiko. —
6. maja: Neža Trebe, delavka, 37 let, za jetiko.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
6. maja	7. zjutraj	733.0 mm.	11.4° C	sl. jz.	obl.	0.00 mm.
	2. popol.	731.5 mm.	18.4° C	z. jz.	d. jas.	
	9. zvečer	732.0 mm.	13.6° C	sl. szh.	obl.	

Srednja temperatura 14.5°, za 2.4° nad normalom.

Dunajska borza

dné 7. maja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	—	danes
Papirna renta	gld. 85.90	—	gld. 85.80
Srebrna renta	85.20	—	86.25
Zlata renta	110.15	—	110.25
5% marcna renta	100.95	—	100.95
Akcije narodne banke	901. —	—	902. —
Kreditne akcije	299.75	—	299.50
London	118.65	—	118.60
Srebro	—	—	—
Napol.	9.40 1/2	—	9.41 1/2
C. kr. cekini	5.63	—	5.64
Nemške marke	57.87 1/2	—	57.87
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 137	gld. 75	kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	180	50
Ogerska zlata renta 4%	102	55	—
Ogerska papirna renta 5%	97	50	—
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	104	75	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld. 124	—	—
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	119	75	—
Kreditne srečke	100 gld. —	—	—
Rudolfove srečke	10	21	—
Akcije anglo-avstr. banke	120	129	80
Tramway-društ. velj. 170 gld. a v.	235	75	—

Kmetska posojilnica Ljubljanske okolice v Ljubljani

razpisuje službo uradnika

z letno plačo 600 gld. (328—3)

Pogoji: znanje knjigovodstva in izvedenost v zemljiški knjigi. Ponudbeniki z lastnim premoženjem imajo prednost.

Pismene ponudbe s spričevali in drugimi dokazili do 20. maja t. l. na odbor.

Ljubljana, dne 1. maja 1889.

Kuverte s firmo
priporoča po nizke ceni
„Narodna Tiskarna“ v Ljubljani.

CHOCOLAT MENIER

Največja tovarna na svetu.

Častne diplome na vseh razstavah.

Vsak dan se CHOCOLAT-MENIER-a prodaja več nego **50.000 kilo.** (208—4)

Dobiva se v vseh boljših prodajalnicah kolonijalnega blaga in konditorijah.

Pred ponarejanjem se svari!

ZBIRKA DOMAČIH ZDRAVIL,

kakor jih rabi slovenski narod.

S poljudnim opisom človeškega telesa.

Izdal in založil Dragotin Hribar.

Odobril br. Edvard Benedičič, nadzdravnik usmiljenih bratov v Št. Vidu na Koroškem.

Ta slovenskemu narodu zelo koristna knjižica dobiti je v „NARODNI TISKARNI“ v Ljubljani, Gospodske ulice št. 12. — Stane 40 kr., po pošti 45 kr.

DAV. POVERAJ, civilni in vojaški krojač.

Kdor

želi kupiti dobro obleko, bodisi katerega koli stanu, duhovskega, civilskega ali vojaškega, naj se obrne do podpisana, ki ima bogato zalogo vsakovrstnega sukna iz najprvih tovarn in veliko zalogo

narejene obleke.

Davorin Poveraj v Gorici, na Travniku, nasproti vojašnici.

Naroče se hitro in lično izvršujejo po najnovešem kroji za vsak stan in po poštini ceni. Uzorci se pošiljajo na zahtevanje na ogled.